

[Pernille Sams]

se på moms. Der er som bekendt fuld moms på boligbyggeri, og det betyder i praksis, at en investering på de 100 mio. kr. i indeksobligationer, som ministeren regner med, vil medføre en direkte momsindbetaling til staten på 16 mio. kr. – 16 mio. kr.! Hertil kommer altså også øget skattebetaling, sparede dagpenge m.v. Så enhver kan da i hvert fald se, at boligministerens problem ved at miste 3 mio. kr. i realrentefgift er til at overse, når de opvejes mange gange af øgede indtægter.

Derfor er det vrøvl at bruge det som argument imod lovforslaget. Forslaget giver økonomisk overskud, rigtige arbejdspladser i det private erhvervsliv og en bedre udnyttelse af eksisterende bygninger, og det er oven i købet baseret på sund fornuft og økonomisk muligt uden offentlige tilskud. Det synes jeg lige skulle med, inden vi fortsætter debatten, for det er vigtigt for den efterfølgende debat, at man i hvert fald ikke kan sige, at lovforslaget koster staten penge – tværtimod!

Jørn Pedersen (S):

Det er jo et yderst interessant forslag, der her er fremsat af Det Konservative Folkeparti og Venstre. Det er især interessant i betragtning af, at det netop var de to partier, der var meget ivrige i forbindelse med ændringerne af boligreguleringsloven og lejeloven i december måned 1991, hvor man jo netop forsøgte at lave nogle ændringer, der skulle tilgodese løsningen af det problem, der skal diskuteres her i dag, og hvor man mener, at netop muligheden for at optage indekslån er det, der kan løse alle problemerne.

Jeg vil gerne sige, at for Socialdemokratiet at se virker det lidt, som om forslagsstillerne ønsker at gå med både livrem og seler i den sammenhæng, al den stund vi jo tidligere fra regeringens side, i 1993, har givet mulighed for, at der kan gives direkte statstilskud i forbindelse med dette, altså i loven om privat byfornyelse, hvor man kan sige at der er mulighed for at omdanne nogle erhvervslejemål til beboelse. Det synes vi faktisk er en bedre mulighed, og vi har tillid til, at de ændringer, som boligministeren netop henviste til vedrørende beboelsesmuligheder og finansiering heraf, og som kommer i forbindelse med folketingssamlingen 1994-95, må kunne løse nogle af de problemer, der måtte opstå her.

Så vi afviser lovforslaget i den foreliggende form.

Aagaard (KF):

Det kommer nok ikke bag på nogen, at vi i Det Konservative Folkeparti er glade for dette lovforslag, som efter vores bedste overbevisning indeholder en række særdeles vigtige elementer.

Det vil primært – som det også fremgår af forslagets bemærkninger – skabe en finansieringsmæssig mulighed for, at velbeliggende erhvervsjendomme, som af en eller anden grund ikke kan anvendes til deres oprindelige formål, kan ombygges til boliger. Det kan være hoteller, kontorbygninger eller lignende, som igennem længere tid har været nødlidende, og hvor ejerne må se i øjnene, at udlejning ikke i en overskuelig fremtid er mulig.

Her føler vi af mange grunde: samfundsøkonomiske – det værditab, der her er – beskæftigelsesmæssige og også æstetiske, at en alternativ anvendelse må kunne realiseres, og det kan den, såfremt Folketinget vil følge intentionerne i dette forslag, som er en mere gunstig finansieringsmulighed, end tilfældet er i dag, hvor 50-årige indeksobligationer, som der ingen efterspørgsel er på, er den eneste mulighed.

Vi har modtaget særdeles håndfaste tilkendegivelser om, at såfremt der f.eks. åbnes for de 30-årige indeksobligationer, vil der ikke være nogen afsætningsproblemer for disse. Det betyder, at lokaliteter, der i dag står tomme, kan ombygges til boliger, som omgående vil kunne udlejes og skabe det liv i bybilledet, som tomme og intetsigende bygninger bestemt ikke gør.

Endelig har vi noteret os, at byggebranchen ser uhyre positivt på forslaget og vurderer det til at have en overordentlig stor virkning på beskæftigelsen. Jeg skal her indskyde, at vi også er meget opmærksomme på, at der rundt omkring i landet findes masser af gode landbrugsbygninger med stuehuse, som også råber på alternativ anvendelse – noget, som vi fremover også vil se hvordan vi kan løse.

Jeg skal afslutningsvis nævne, at selv om det vrimler med tomme bygninger overalt i vort samfund, så er vore forudsætninger også, at disse bygninger selvfølgelig skal være attraktivt beliggende og velegnede og helt naturligt kunne indpasses i boligområderne.